

Dobrosrdečnost a neznalost se někdy nevyplácí

V minulém vydání Skutečských novin byl otištěn článek Senioři sobě, informují o projektu, jehož cílem je co nejvyšší možná ochrana seniorů před zneužitím jejich důvěry a předcházení majetkové i trestné činnosti na nich páchané.

V reakci na tento článek obdržela redakce SN příspěvek od jedné čtenářky, která má osobní zkušenost s podvodnou činností vůči staršímu a zdravotně postiženému člověku a ráda by tímto příběhem varovala před podobným zneužitím důvěry i ostatní čtenáře.

Vážení spoluobčané, po přečtení článku Senioři sobě v minulém vydání Skutečska bych se i já chtěla podělit o to, jak může starší občan přijít o svůj majetek. Na to, abych se dobrala k jádru věci, musím začít úplně od začátku.

V roce 1984 mi zemřel náhle tatínek a zůstali jsme tři polosirotky. Bylo to těžké období a každý z rodiny se vyrovnával s touto tragedií po svém. Velkou oporou nám v té době byl náš strýc, který se ochotně ujal poručnictví. Dlouhé roky pomáhal mojí matce s výchovou až do naší dospělosti, za což mu patří velký dík.

V tu dobu, když už jsme dospívali, se do naší rodiny začal pomaličku, ale jistě, vkrádat jeden jistý skutečský občan a její chod začal značně narušovat. Neustálý přísun alkoholu, urážky a různé vulgarity měli za příčinu to, že se náš strýc odstěhoval zpět do svého rodného domku v nedaleké vesnici.

Nadále jsme se chtěli se strýcem stýkat (vždyť to je rodný dům i mého tatínka), ale kdykoli jsme přijeli i se svými dětmi, tak se v našem době nacházet tento nejmenovaný občan, a jak se říká, dělal si tam co chtěl. A tak se stalo to, že naše rodinné vztahy zůstaly na bodu mrazu, díky této osobě. Strýc byl tak ovlivněn a zmanipulován tímto kamarádem, že bylo hodně těžké najít jiné východisko. Roky v rodném domě mého tatínka prováděl tento jistý pán i se svým synem podivné praktiky, o kterých jsme se dozvídali z doslechu.

V devadesátých letech můj strýc pomohl tomuto občanovi v jeho velice tíživé životní situaci, kde byla v sázce jeho střecha nad hlavou a vůbec celková existence rodiny. Neváhal a podal pomocnou ruku, i když většina příbuzných se od této rodiny odvrátila.

Roky tak ubíhaly a nikdo z nás určitě nemládne. V roce 2007 se zdravotní stav mého strýce zhoršil natolik, že musel podstoupit operaci, při které mu byla amputována dolní končetina. A tak se najednou ocitl na invalidním vozíku a začal se řešit problém, jak zvládnout tuto nelehkou životní situaci, protože sám už bydlet nemohl. Jeho údajný dlouholetý přítel razantně odmítl pomoc s ubytováním a odůvodnil to slovy, cituji: „U nás by to nešlo.“ Ani na minutu jsem neváhala a strýce si vzala domů, vždyť mu mám co oplácet. Šly měsíce a já měla radost, že se jeho zdravotní stav lepší.

Jenomže v tu dobu se nám opět začal vměšovat do rodiny nejmenovaný pán i se svým synem. Pravidelně si strýce odváželi na dvě až tři hodiny skoro každý víkend. Neměla jsem tušení, co za tím vězí. Avšak procitnutí bylo kruté. Až po roce a půl lži jsem zjistila, že si tento pán nechal šikovně sepsanou kupní smlouvou na sumu 190 000,- Kč převést strýcův nemalý majetek. Byl to šok! Dobrosrdečnost a neznalost mého strýce neměla mezí, a tento šikovný pán toho uměl moc dobře využít.

Naše rodina tak přišla o kus sebe sama, protože tento majetek již byl několikagenerační. Můj příbuzný teď nemá ani finanční hotovost, ani majetek, jen oči pro pláč.

A na závěr. Po mé životní zkušenosti mohu říci, dávejte si velký pozor, koho pouštíte do domu či bytu, protože hyenismus některých lidí nezná mezí a pod zástěrkou dlouholetého přátelství můžete přijít vlastně o všechno.

Já pevně věřím i za mé předky, že tohoto dotyčného pána bude jednou soudit sám život!

Alena Drahošová, rozená Vrabcová